

fremgik, at der paa 91,451 Alen Klæde ikkun blev at fradage 55 Alen for afflaarne Prøver og for ved Eftersynet forefundne Feil.

Til 4. Eigeoverfor Udvalgets Formening om, at den foretagne Undersøgelse ogsaa burde have omfattet Salget af Klædet, skal Ministeriet, næst at bemærke, at den af Rigsdagen vedtagne Indstilling kun taler om Indkjøbet, særligt fremhæve, hvorledes Indkjøbet og Salget ved Indstillingens Begrundelse paa Landsathingets Møde den 10de Marts 1868 (see Tidenden Side 1843) netop stillede imod hinanden. Ordføreren for Udvalget formeente nemlig, at der var Anledning til at henstille til Krigsministeriet at foretage en Undersøgelse af, hvorledes det er muligt, at man har kunnet kjøbe et Parti Klæde, hvorpaa man har havt et Tab af 213,000 Rd., men udtalte paa samme Tid, at Repræsentationen maatte være den Minister, der har taget Bestemmelsen om at sælge Klædet og at tage Tabet af 213,000 Rd. meget taenemmelig; thi var Klædet først blevet syet til Munderingsstykker, og der altsaa var blevet anvendt Arbeidsomkostninger derpaa, saa kunde Tabet let være blevet endnu større end de 213,000 Rd. Hertil kommer, at Repræsentationen, saaledes som det nedensfor vil blive paabist, var gjort bekendt med, hvad der havde foranlediget Salget og hvorledes dette havde funden Sted, medens der ikke havde været Anledning til at meddele den noget nærmere om, hvorledes man var gaaet frem ved Indkjøbet.

Ministeriet skal imidlertid efter den nu dertil givne Anledning meddele følgende nærmere Oplysninger om Salget af det omhandlede Klæde.

Grunden til, at man folgte Klædet var, at man var kommen til Erfaring om, at det ikke var holdbart, og at det kunde formodes, at der ved Fabricationen var benyttet Kradsuld, hvilket svækker Klædets Styrke. Bekræftelse herpaa hørtes fra flere Sider, og naar man gjennemseer de i Rigsraadsstidenden for 1866, Tillæg B. Pagina 310—315 trykte Uddrag af Afdelingernes Munderingsrapporter om de i Krigen brugte Sager, i hvilke de usjserødske Fabrikatas Godhed stærkt fremhæves i Modsetning til det fremmede Klædes ringe Holdbarhed, kan man neppe være i Tvivl om, at Formodningen har været begrundet.

Ved Indkjøbet af Varerne havde man, saaledes som det vil sees af den til Statsrevisionen under 8de November f. A. afgaaede Meddelelse, saavidt muligt søgt at sikke sig mod at modtage Klæde med Kradsuld i, men det vil, af hvad der ved den samme Meddelelse er oplyst, tillige erfares, at man ifølge de meest competente Udtalelser ikke ved Besigtigelsen, men først ved Etidet kan komme til fuld Kundskab om, hvorvidt der er benyttet Kradsuld ved Fabricationen.

Paa en Forestilling fra Armeens Intendantur af 22de November 1864, som man tillader sig at vedlægge (Bilag Nr. 6), beslattede den daværende Krigsminister, at det fra Krigen henliggende udenlandske Klæde skulde søges realiseret. I denne Forestilling udtales blandt Andet, at det udenlandske Klæde ikke egnede sig til Hærens Beklædning i Fredstid, idet der ingen Sikkerhed havde for, at de af dette Klæde forarbejdede Munderingsjager kunde holde de befalede Terminer. Der fremhæves derhos, at det udenlandske Klæde ikke godt vilde kunne bevares i længere Tid paa Dplaget, fordi Fædtstoffet i Klædet ikke var saa godt udvasket, som Tilfældet er med de usjserødske Varer. Armeens Intendantur gjør endelig opmærksom paa, at Conjuncturerne for Salg paa Grund af nærmere betegnede Omstændigheder dengang synes forholdsvis heldige.

Fra den saaledes besluttede Realisation fandtes der ikke Anledning til at undtage det belgiske Klæde. Da man nemlig, for at komme til Kundskab om dette Klædes Beskaffenhed, saasnart Forholdene tillode det, havde ladet den militaire Hallecommission foretage en yderligere Besigtigelse af 416 Stykker, som allerede tidligere vare besigtigede og modtagne i Udlandet, fandt Commissionen vel med Undtagelse af nogle faa Stykker det hele Parti antageligt, men blandt de udsatte Stykker var der nogle, som vare mere, og dette i Forbindelse med, hvad man erfarede om nogle Stykker, som til Omvælfning udsendtes til den usjserødske